

Rigorózní práce **Mgr. Pavla Š u s e r a**

na téma

**„Právní následky rozvodu v oblasti majetkové a vyživovací
povinnosti“**

P O S U D E K O P O N E N T A

I. Předložená rigorózní práce má celkem cca 86 stran tzv. vlastního textu. Je rozdělena do osmi kapitol, z nichž první je úvod, poslední závěr, druhá až pátá kapitola jsou dále členěny. Předřazen je obsah, na konci je připojen seznam použité literatury (monografie, zákony, komentáře, články, judikatura, internet). Poznámkový aparát autor vede, nikoli však lege artis (chybí např. a zejména odkazy na stránky uváděných textů). Rozsah literatury je standardní, bohužel není zachován zavedený citační usus.

II. Kapitola označená číslem „2“ se zabývá rozvodem manželství. Autor rozebírá všechny tři varianty rozvodu podle platné právní úpravy, stručně zmiňuje i praktické pohledy na tuto problematiku (připomíná i některou judikaturu Nejvyššího soudu ČR).

Kapitola č. 3, věnovaná společnému jmění manželů, je bohužel koncipována jako ucelený výklad předmětné problematiky v celém jejím rozsahu, což v části nesouvisející s rozvodem manželství nelze vzhledem k rubrikování práce nepovažovat za redundantní.

Obdobné je možné říci i o následujících kapitolách (č. 4 a 5), v nichž se autor zabývá jednak bydlením manželů, resp. rozvedených manželů, jednak výživným, a to jak manželů, tak jejich dětí v době po rozvodu manželství rodičů dítěte.

Stejně tak ve stručné kapitole o děděni (č. 6) je vlastně relevantní pouze jediný odstavec.

Kapitola č. 7 je věnována tzv. vybraným procesním otázkám. Je pojata, jak autor sám uvádí, jako stručné doplnění (jsou tu např. zmiňovány soudní poplatky apod.), a navíc vysloveně prakticistně.

S výjimkou výživného rodičů k dětem se práce podrobněji nezabývá problematikou dětí po rozvodu (autor tuto problematiku stručně zmiňuje jen v souvislosti s rozvodem); to ovšem ostatně odpovídá zvolenému tématu.

Některé konkrétní poznámky:

str. 22-23 - autor nesprávně mluví o zrušení terminu (sic!) „bezpodílového spoluvlastnictví manželů“ a jeho nahrazení termínem „společné jmění manželů“;

str. 26 - při koakvizici rozhodně neexistuje SJM v den, kterým bychom nejspíš rozuměli celý den, ale jen v rozhodném okamžiku, konkrétně v okamžiku zániku manželství vzniká a zároveň zaniká SJM;

str. 75 - tu autor uvádí, a lze s ním zcela souhlasit, jak je správné vázat majetkovou sankci na životní minimum, ale už bohužel nedodává, že od 1. 1. 2007 dochází ke snížení dotyčné majetkové sankce jen proto, že se částka životního minima zvýšila (že tedy zákonodárce bral ohled spíš na zájmy (zejm.) podnikatelů, než jejich dětí (v listopadu 2006 měla být nová úprava autorovi známa);

str. 76-77 - postrádám zmínku o tom, komu prostředky na účtu (v budoucnu splatné výživné, výživné rozsahem přesahující běžné výživné) náležejí, komu tedy náležejí eventuální úroky apod.;

str. 79 - nevím, co chtěl autor říct slovy o tom, že rozvodové řízení není řízením samostatným.

III. Doktorand zvolil téma sice „klasické“, nicméně - vzhledem k bohaté literatuře i judikatuře poskytující

nemalé možnosti nového zpracování. Autor ale předkládá čtenáři vlastně jen výklad problematiky („učebnici“ zvláštního druhu), zůstává na povrchu problémů a je popisný, neproblémový. Podle mého názoru jsou celé dlouhé pasáže vzhledem k tématu práce skutečně zbytečné, např. celá problematika SJM, bydlení, výživného. I když se autor s rubrikovanou problematikou vypořádal, nelze říct, že jeho přístup k ní by vypovídal o náležitém zamýšlení se nad jednotlivými otázkami. Přesto však nelze přejít, že autor prokázal standardní znalosti a schopnost prezentovat je obvyklým způsobem.

IV. Vzhledem k uvedenému mám za to, že lze vyslovit celkový závěr, že předložená práce vyhovuje podmínkám, které jsou kladeny na práce tohoto druhu. Proto ji doporučuji k přijetí.

V Praze, 2007-01-21 doc. JUDr. Michaela Zuklínová, CSc.
oponentka
